

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

D[omi]nica quindecima p[ost] pentheco[stes]. ser. lxvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

erit ex aqua et spūscō non p̄ intrare in regnū dei. Secōdō confi-
 sit in dēptu mūdi. nō timēdo ip̄ius aduersa. nec appetēdo
 ip̄ius p̄spera. Iustū em̄ est vt q̄libet dēmnat regnū suo d̄trariū
 regno. Q̄ndi q̄dem adūsa fortiter tolleranda sūt. Actū. 19. p̄
 multas tribulacōes optet nos intrare in regnū dei. Eius aut̄ p̄
 spera sūt fugienda. q̄ sunt d̄cupia carnis. et d̄cupiscētia oculo-
 rum. et supbia vitē. d̄ p̄mum. 1. Cor. 15. Caro et sanguis regnū
 dei non possidebūt. et hoc quantū ad tactum quōd p̄ talia agunt
 regnū dei non d̄sequunt. Gal. 5. quantū v̄o ad gustū. Ro. 14.
 Non est regnū dei esca et potus d̄tra d̄cupiam oculoꝝ q̄ auari-
 cia est d̄r. Mat. 5. b̄ti paupes spū qm̄ ip̄oꝝ est regnū celoꝝum
 Eiusdem. 19. q̄ difficile qui pecunias h̄nt intrabūt in regnū ce-
 loꝝ. d̄tra supbiam vitē d̄r Mat. 19. sinite puulos venire ad me
 talis est ei regnū dei. Tercia iusticia regni d̄sistit vt ea q̄ regni
 sunt opemur. et h̄c sunt v̄tutes et gr̄e. quasi statua ip̄ius. que
 fortiter opari optet tanto conatu. Mat. 11. Regnū celoꝝ vim
 patit et violenti rapiūt illud. Item optet agere habundanter.
 Mat. 5. Nisi habundauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribarū et phari-
 seoꝝ. non intrabitis in regnū celoꝝ. Item optet agere p̄seueras-
 ter. Lu. 9. Nemo mittens manū ad aratꝝ et respiciens retro.
 aptus est regno dei. vltima regni celestis iusticia est si quisq̄ in
 supradictis deliquerit quatenus peniteat. Mat. 3. p̄niam agite
 appinquat x̄. L. Tercio p̄mittit subsidium t̄paliū: Et h̄
 oia: t̄palia vidus sc̄z et vestitus: adiucent vobis: additio est
 minoris boni. aut eius boni quod nō querit p̄ncipiū. aut boni
 quo vtendū est. non p̄pter se. sed magis in sustentacōem n̄refra-
 gilitatis. talia vero sūt h̄c t̄palia. et iō non dari. se rei iam date
 diuino p̄misso adiuca dicunt. Nec est dubium qm̄ ista adiucent.
 querenti b̄o sūmum. qz in vita p̄nti rex n̄r non p̄mittit sine tali-
 bus stipendijs militare. Que si deus tribuit p̄ccōrib̄. multo ma-
 gis iustis. p̄o. Jada cogitatum tulū in d̄no. et ip̄e te enutriet In
 terrogatus b̄us s̄francise⁹ quis fr̄es suos pasceret. Respōdit
 rex quidā vnā mulierem impregnauit in silua. que natū pueꝝ
 aliquo t̄pe nutritū detulit ad portam regis vt de cetero ip̄m pa-
 sceret. Qz rex audiens tot inq̄t mutiles comedūt panē meū. nō
 ne filiū meū ē dignum inter alios sustentari. h̄ac exponens pa-
 bolam dixit se esse mulierem dei verbo impregnatam nec miraz
 deo tot inuitos pascente. si spūalib̄ filiis alimoniā p̄uidebit. p̄
 uidet auib̄ celi. supbis. auaris. et rapacib̄ p̄uidet florib̄ mūdi
 id est vanis et amatoribus mundi. multo magis querentibus
 regnum dei et ipsius iusticiam.

Prima pars

Dñica quindecima p̄ pentheco. ser. lxxvii

Sermo

¶ Ibat ihus in ciuitatem que vocat Naim ꝛ. Lu. 7.
Nemo ex vltimis opibꝫ multū cōmendat. sed mī-
ra mirabilibꝫ addita. v̄tuteꝫ opantis magnificat
v̄n̄ oēs deum laudauerūt. qꝫ multis miraculꝫ cūctis
mirabilibꝫ bñficium resurrectōis adiunxit sicut in
p̄nti euangelio cōtinet qd̄ in tres ptes diuidit. In qua p̄ma
ponit occurſio delati funeris. In ſcda reſtitutio defuncti iuuenis
ibi quā cū vidiffet ꝛ. In tertia glificatio diuini mūeris. ibi ac-
cepit aut ꝛ. ¶ Circa p̄mū tria facit. p̄mittit em̄ xpi aduen-
tus honorabilꝫ. qꝫ multū cōmittebant ei. Ibat ihus in ciuitatem
que vocat Naim: post curatōem palitici ſerui centurionis factꝫ
in eapharnaam ciuitate galilee ad aliā venit ciuitatē vt bñficia
tribueret indigentibꝫ. Est aut Naim duobꝫ milibꝫ diſtās a mō-
te thabor. Et ibāt cum eo: tanqꝫ maḡro: diſcipulo eius: q̄ oīa
reliquant. vt ip̄ius doctrina informarent. Mat. 19. Ecce nos re-
liquimꝫ oīa ꝛ. Et turba copioſa: que eū ſequebat̄ tracta noui-
tate opuz. ſua uitate doctrine. q̄ deuote ſc̄itatis eiꝫ Jo. 6. dñe
ad quem ibimꝫ uerba vite eterne hēs. Nota qꝫ naim interp̄ta-
tur cōmotio vel fluctus et ſignat mundū iſtū q̄ ſine q̄ete uoluit
mare fluctuat. q̄ ſp̄ mouetur. v̄n̄ mundꝫ ſic dictus eſt nō a mū-
diā ſed a motu cōtinuo. Est aut in mūdo quintuplex cōmotio
ſ. nature fortune voluntatis voluptatis. q̄ temptatōis. Cōmo-
tio nature eſt a natiuitate in infancā. ab infancā in puericiā. et
de ceteris etatibꝫ vſqꝫ in mortē cū indurat caro q̄ redigit in pul-
uerem. p̄s. mane ſic herba tñſcat. ecce puericie uiriditas. mane
floreat et tñſcat. ecce flos iuuentutis. uelpe deſcat. ecce ca-
ſus ſenectutis induret et areſcat. ecce mors. Iſta cōmotio ē ſine
q̄ete. Job. 13. q̄ ſi flos egredit et d̄erit ꝛ. flos em̄ d̄r̄ a fluxu tal-
vero eſt hūana uita: qꝫ ſic aque dilabimꝫ ſup̄ terrā. q̄ non reuer-
tunt. et tñ amatores vite p̄ntis ſic fluctuātes in ip̄a uita tanqꝫ
p̄māenti cōſidūt. Et ruruſ alia nāe cōmotio ab egritudine in ſa-
nitatē. a ſanitate in egritudinē. Est q̄ alia a ſanitate in eſurie q̄ ſi-
tim. a calore q̄ frigore et aliis q̄litatibꝫ et paſſionibꝫ mltipliciter
agitamur. Scda cōmotio fortune a p̄ſperis in aduerſa. a diui-
tis in penuriā. ab amicis in deſolatōem. a p̄ncipatu in ſubicctio-
nem. q̄ a gaudio in triſticiā. h̄c eſt rota cōe fortune. q̄ nunqꝫ q̄e-
ſcit. de q̄ Anticlaudianꝫ. 8. h. p̄cipit mouet illa rotam. q̄ tñ mī-
ſeri h̄p̄es ſic deludunt p̄ſp̄is cōe fortune. vt non attendāt caſū
aduerſitatis Eccl. 11. in die bonoz ne immemor ſis malozum.
Tercia cōmotio eſt voluntatis que difficile manet firma nūc
appetit hoc. nūc illud. nūc odit nūc diligit. Juxta illud q̄

¶ Circa p̄mū tria facit. p̄mittit em̄ xpi aduen-
tus honorabilꝫ. qꝫ multū cōmittebant ei. Ibat ihus in ciuitatem
que vocat Naim: post curatōem palitici ſerui centurionis factꝫ
in eapharnaam ciuitate galilee ad aliā venit ciuitatē vt bñficia
tribueret indigentibꝫ. Est aut Naim duobꝫ milibꝫ diſtās a mō-
te thabor. Et ibāt cum eo: tanqꝫ maḡro: diſcipulo eius: q̄ oīa
reliquant. vt ip̄ius doctrina informarent. Mat. 19. Ecce nos re-
liquimꝫ oīa ꝛ. Et turba copioſa: que eū ſequebat̄ tracta noui-
tate opuz. ſua uitate doctrine. q̄ deuote ſc̄itatis eiꝫ Jo. 6. dñe
ad quem ibimꝫ uerba vite eterne hēs. Nota qꝫ naim interp̄ta-
tur cōmotio vel fluctus et ſignat mundū iſtū q̄ ſine q̄ete uoluit
mare fluctuat. q̄ ſp̄ mouetur. v̄n̄ mundꝫ ſic dictus eſt nō a mū-
diā ſed a motu cōtinuo. Est aut in mūdo quintuplex cōmotio
ſ. nature fortune voluntatis voluptatis. q̄ temptatōis. Cōmo-
tio nature eſt a natiuitate in infancā. ab infancā in puericiā. et
de ceteris etatibꝫ vſqꝫ in mortē cū indurat caro q̄ redigit in pul-
uerem. p̄s. mane ſic herba tñſcat. ecce puericie uiriditas. mane
floreat et tñſcat. ecce flos iuuentutis. uelpe deſcat. ecce ca-
ſus ſenectutis induret et areſcat. ecce mors. Iſta cōmotio ē ſine
q̄ete. Job. 13. q̄ ſi flos egredit et d̄erit ꝛ. flos em̄ d̄r̄ a fluxu tal-
vero eſt hūana uita: qꝫ ſic aque dilabimꝫ ſup̄ terrā. q̄ non reuer-
tunt. et tñ amatores vite p̄ntis ſic fluctuātes in ip̄a uita tanqꝫ
p̄māenti cōſidūt. Et ruruſ alia nāe cōmotio ab egritudine in ſa-
nitatē. a ſanitate in egritudinē. Est q̄ alia a ſanitate in eſurie q̄ ſi-
tim. a calore q̄ frigore et aliis q̄litatibꝫ et paſſionibꝫ mltipliciter
agitamur. Scda cōmotio fortune a p̄ſperis in aduerſa. a diui-
tis in penuriā. ab amicis in deſolatōem. a p̄ncipatu in ſubicctio-
nem. q̄ a gaudio in triſticiā. h̄c eſt rota cōe fortune. q̄ nunqꝫ q̄e-
ſcit. de q̄ Anticlaudianꝫ. 8. h. p̄cipit mouet illa rotam. q̄ tñ mī-
ſeri h̄p̄es ſic deludunt p̄ſp̄is cōe fortune. vt non attendāt caſū
aduerſitatis Eccl. 11. in die bonoz ne immemor ſis malozum.
Tercia cōmotio eſt voluntatis que difficile manet firma nūc
appetit hoc. nūc illud. nūc odit nūc diligit. Juxta illud q̄

tenēā nodo mutantem p̄tēxā vultus. ita vt non sit certus in q̄
 animū suū statu erit. nisi affectū suū i deo stabiliat. vñ dictum ē
 Aug. Quid in te stas et non stas. p̄ice te in eum et erāpiet te.
 et sanabit te. tanta em̄ mentis instabilitas cū a displicētia vni
 us transitur ad amōre alterius. non sanat animū. sed magis in
 firmū amplius affligit. vt dicit Ber. ad fratres de mōte dei ⁊ ē
 vulnus sanare vulnere. vñ Hugo. Erubescē inquit homo terra
 stat. et tu stare non potes. p̄pter quod orat p̄s. sana stritiones
 eius. qz amota est. Quarta cōmōtio est voluptatis quā attendi
 mus in cōuersatione seculariū hominū. a cōmellatiombus namqz
 transeunt ad ludū. Exo. 32. Sedit p̄s manducare et bibere. ⁊
 surrexerūt ludere. a ludo transeūt in luxuriā Sap. 3. Rosis coro
 nemus nos nullū pratū it quod non transeat luxuriā n̄ra a lu
 xuria transeunt in auariciā et in cetera vicia. qz p̄ctm trahit ad
 aliud p̄ctm. Rōtant igit p̄ ista vicia nec vnq̄ quiescūt male aē
 gere. donec ista rōta cū ipsis decurrat in infernū. Quinta cōmōtio
 est belli temptationū que nūqz quiescit. vñ Ber. admonitos
 vos esse volo. qz quicunqz ab aliq̄ temptatione liberat. aliā secu
 rus exspectet. dyabolus enim circuit querens quē deuoret. vñ
 Jero. Cui nō flendū atqz gemendū est. Rursus serpens ad illi
 citos abos inuitat. caro trahit. mundus blandit. imo temptati
 onis bellū simile est pugnae. habite cū dicit vno capite absciso
 plura nascuntur. sic vna temptatione deuicta plures insurgunt
 sed non est timendum in pugna. habemus enim arma fortia. se
 curam presidium et p̄mquū auxiliū. arma sunt lorica fidei. ga
 lea iustitiae et scutum fidei. Eph. 6. In omnibz sumentes scutum
 fidei ⁊. et gladiū spūs. quod est verbū dei. adstāt etiā deus in
 auxiliū. qui nō p̄mittet nos temptari sup̄ id quod possumus.
 B Secūdo ponitur delatio defuncti. Cum at appinquaret por
 te ciuitatis. ecce defunctus efferebatur. id est extra portabatur.
 cōsuetudo fuit iudeis mortuos sepelire extra ciuitatē. qz mortui n̄
 sunt de aggregatione viuētiū. Demde ostendit aduersa ma
 tris huius defuncti. erat enim cōbata liberis. et viduata marito
 filii vnicius matris sue. et hec vidua erat. Gre. nazazen⁹. erūp
 ne molē breuibz verbis explicauit. Mater vidua erat: quasi
 vltērius filios procreare non sperabat. non habebat in quē a
 spectum dirigeret vice defuncti. qz vnicius erat. hunc solū lac
 uerat. solus erat alacritatis cā. in domo quicqz matri dulcē: ac
 p̄ciosum. hic solus extiterat. Terco ponit pompa funeris: Et
 t̄ba ciuitatē m̄ta cū illa: Xu. de cura p̄ mortuis agēda dicitur
 p̄p̄oz ⁊ p̄pa funeris magis est solatio viuoz qz mortuoz re
 medio. vñ hec t̄rba multa viduā et cōbatā m̄tēz dimitabāt vt

Sermo

consolaret. nā vt dicit Cirillus miseranda erat passio fletum ⁊
lacrimas prouocans.

Secunda pars.

Secundo cū dī. Quā tum vidisset ꝛ. tangit defuncti
resuscitatio. ⁊ tria facit. premitit emz cuius cā iuue-
nem resuscitauit. qz passione matris. Quā cū vidit/
set: dñs sic tristē et afflicta: mia motus sup eā: non
quidē misert⁹ est adolescenti mortuo sed magis plangēti matri
dixit verbo solatorio: Noli flere: Beda q̄si dicat. desisse flere
mortuum quē mox vīuū accipies. Cri. Juber cessare a lacrimis
qui solatur mestos. Job. 29. cor vidue solatus sum. vbi mo-
net de pñtibus defunctis solationē accipe. resurrectionē spera-
tes. pagani enim et gentiles cām hñt plangēdi defunctos. qā
resurrectionē nesciunt h̄ xpiani eā credūt p̄t quod dī Eccl. 22.
modicū plora sup mortuū. C. Secūdo ponit xpi opatio. ⁊
accessit et tetigit loculū. locus dī diminutiue mortui locus in
quo iacet. cui em̄ viuenti magna palatia et āple dom⁹ nō suffi-
ciebāt. p loco ei mortuū puus locus suffiat. vnde de alexādro
dixit. quidā p̄hs quē totus mund⁹ heri nō capiebat. hodie par-
ua stinet vna. iō autē tetigit loculū s̄m Cirillū. vt effectus sa-
lutis tactu corpis xpi deueniret ad mortuū. Est em̄ corpus vite
et caro verbi omnipotentē. ⁊ h̄ virtutē. sicut em̄ serz ignitū
adiunctū igni p̄ficiat opus ignis sic p̄q̄ caro vincta est vbo. qd
viuificat oīa ipsa quoq̄ facta ē viuificatiua. ⁊ mortis expulsua
Nii autē qui portabant steterunt: aut emz virtute tactus xpi se
mouere non potuerunt. aut sperantes aliquod beneficiū. stete-
runt. Deinde ponitur xpi impum: Et ait mortuo. loquebatur
ipse cui oīa viuunt. cui nō peunt terpa n̄ra. sed mutant in meli-
us: Adolecens: Gre. nazareus. qui dixit adolescentē. florentē
significauit t̄pis horaz primā pducentē lanuginē. qui paulo an-
te muliebris erat m̄nozz oculoꝝ aspectū. iā aspirans ad t̄p⁹
sponsaliū. virga generis. successiois ram⁹. bacul⁹ senectutis. Ti-
bi dico: stus ipse vocat mortuos vt viuos alloq̄ valeat: Sur-
ge: Aug. eos q̄ nob̄ dormiunt excitare possum⁹ vt surgāt si q̄s
vero nobis sit mortuus quantūcūq̄ traxerim⁹: aut impuleri-
mus non surgit. quia vero mortui omnes christo dormiunt. iō
facilius potest eos facere vt surgant ab ipsa morte qm̄ nos dor-
mientes vt a somno surgant: Tertio ponitur viuificatio de-
functi: Et resedit: quia surgens sedit in loculo: qui erat mortu⁹
Tytus. diuina enim potestas est irrefragabilis. sine mora et o-
rationum imitantia: Et cepit loqui: forte prima verba ipsius fu-
erunt gratiarum actiones. Tyt⁹. h̄c sunt indicia. v̄e resurrectionis

corpus enim exaite loqui non potest. Et dedit illud matri sue: quia non suo merito. sed matri reuixerat adolescens. ideo non sibi reliquit. sed matri tradidit. ut que de ipso fuerat tristis. in ipso consolaretur. Et attende quod non legitur quod ista vidua verbo rogauerit dominum pro suscitacione filii. sed ipse vidit desiderium cordis eius: quod cunctis preualet omnibus. unde Gregorius 22. moralium. uenatorum solatio non in ore est uocibus. sed in cogitationibus cordis. ualentiores namque sunt uoces apud secretissimas aures dei non faciunt uerba nostra sed desideria. Nota quod iste defunctus significat peccatores. qui priuatus est uite officio. cuius culpa attendamus et periculum. quod enim erat in porta ciuitatis. significat peccatum extra ope perpetratum. unde etiam erat adolescens. quia hec etas non ducit hanc peccandi consuetudinem. sed iam incipit operari que male concupiscit et quod prima iuuentutis peccata sunt carnalia. forte intelligitur peccator iste defunctus luxurie uitio. Item iacet in loculo. id est in angustia sciencie. quem portant ad tumultum. nisi deus adiuuet. quod duplex enim est delectatio peccati que trahit ad tumultum consuetudinum. uerecundia confessionis. que trahit ad peccati defensionem. timor satisfactionis que ducit ad obdurationem. presumptio uite. que trahit ad peccati defensionem apprehensum consolabitur iuuenem. sicut dicitur de luxuria Gen. 39. Mulier molesta erat adolescenti. modo his hanc euangelium legitur in anno. in uere et autumno. quia luxuriam mouet et nouitas ueris atque copia frugum. Sed misericordia cuius sponsus est mortuus plangit pro eo: ac si esset ei uincus. cuius lacrimis tristis amouet. et tangit defuncti scienciam. immitens timorem extremi iudicii. tunc subsistunt maledeserentes. et uerbo christi resurgit: et reddit misericordie ecclesie. ut non discurrat ac loquitur petens indulgentiam in confessione. et restringit moribus et disciplina. Proinde detur per uuluis astucia. adolescenti scia et intellectus etc.

Tercia pars

¶ Tertio cum dicitur accepit autem etc. tangitur glorificatio diuini muneris. et tria facit: permittit enim timorem populi. Accipit autem omnis timor. uel per reuentia maiestatis eius. aut timore tante uirtutis. que est resuscitacione mortuorum Iere. 10. Quis si timebit te o rex gentium. Et nota effectus timoris dei. primo quod de respectu mali culpe quod facit illud odium puer. 8. timor domini odit malum. fecit illud fugere populum. In timore domini declinat omnis a malo. malum enim tollit. Eccl. 1. timor domini expellit peccatum. Respectu uero boni gratie tripliciter habet effectum. primo quod iustificat. Eccl. 1. qui sine timore est iustificari non potest. 2. uirtutes inueniat. 3. intelligit aliter quod dicitur per prophetam. In initium sapientie timor domini. de his uero que sunt in affectu. Eccl. 3. timor domini initium dilectionis eius: 3. omnibus

Sermo

virtutibus dicitur. *Ysa. 33.* timor dñi ipse ē thesaur⁹. Respectu vero boni glorie efedū hz: qz eo beatificamur *Ecl. 4.* tior dñi sicut paradisi benedictionis. ¶ Secundo ponitur laudis magnificencia: Et magnificabant deum dicentes. magnificum predicabant verbo. qui magnificus erat ope: qz propheta magnus surrexit in nobis. in hoc videt intelligere aple tū cō illud *Deu. 18.* qd̄ dixit moyses de cristo. ppheta suscitabit tibi dñs de fratrib⁹ tuis. ppheta magn⁹ fuit altitudine contemplationis. *Mat. 11:* nemo nouit p̄rem nisi filius. magnus diffusio ne agnitionis. *Deb. 4.* omnia nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹. nec ē vlla creatura inuisibilis in aspectu eius. siue p̄ns siue p̄terita. siue futura. Item magnus veritate doctrine. *Mat. 22.* mgr̄ scim⁹ qz verax es. et viā dei in veritate doces. *Jo. 7.* nunq̄ sic locut⁹ ē homo. Item magnus virtute. *ps.* magnus es tu. et faciens mirabilia. Item magn⁹ sanctitate. *Jo. 10.* q̄s ex vobis arguet me de pat̄o. Tercio ponit p̄dicatio redemptionis hūani gñis: Et qz deus visitauit plebem suā. visitauit quidē carnē assumendo. qz verbum caro factum est ⁊ habitauit in nobis. *Luc. 2.* Bene dictus dñs deus isrl̄. ꝛ.

Dñica xvi p̄ penthe sermonis lxxviii

¶ In intraret Ihesus in domuz cuiusdā principif phēoz ꝛ. *Luc. 19.* Obseruant venatores rps et locū apta capiendis aialib⁹ qñ scz ⁊ vbi maxime ueniant Saluator igit̄ n̄ q̄ venit hoies ad se trahere. potissimē retia doctrine et escā miraculoꝝ pabat diebus festiuis. qñ vacabant hoies ⁊ in templo vlt̄ in ciuitis vbi maior ueniebat multitudo. vñ in hodierno euāgelio legitur. q̄ sabbate ex̄ns in ciuitio sanauit ydropicū. ⁊ doctrinā p̄posuit salutarem. vñ in tres p̄tes diuidit euangeliū. In prima tangitur resedāo saluatoris. eius pbans hūanitatē infirmitatē. In scda sanatio languozis. ostendens diuinitatē p̄tātē ibi. Ipse vero. In tercia exhortatio honoris p̄tendes ad humilitatem. ibi dicebat aut̄ et ad inuitatos ꝛ. ¶ Circa prim̄ tria facit. ostenditur enim pietatis officiū. quo phēus xpm̄ reseat. Cū intraret ihs in do. ci. ꝛ. Nō hūit xps̄ ppriā domū i hoc mūdo. vñ cuiusdā dicente. Seqū te quicq̄ ieris. Rūdit vulpes foueas hūit. ⁊ volucres celi nidōs. filij aut̄ hois nō hz vbi caput suū reclinet. *Mat. 8.* imo tenera ei⁹ infancia fuit in p̄sep̄io reclinata. Ingressus est aut̄ xps̄ alienū hospiciū principis. Et licet vt dicit *Cirillus* maliciaꝝ phariseoz cognosceret. inuitatus tamē ad conuiuium ingressus est vt verbo prodesset presentibus etenim